

δούρη, *Τα μάτια* του Sully Prudhomme σε μετάφραση Ά. Σημηριώτη, *Χρυσίλλα* του Henri de Regnier σε μετάφραση Γ. Κοτζιούλα, *Το σύννεφο* του Percy Bysshe Shelley σε μετάφραση Κ. Παπαδάκη, *Το καληνώρασμα των προγόνων* του Ludwig Uhland σε μετάφραση Κ. Δαρρίγου.

«Ελληνικά Γράμματα»

Τα *Ελληνικά Γράμματα*, με κατ' ουσίαν υπεύθυνο τον Κωστή Μπαστιά, που αρχίζουν να εκδίδονται από τον Ιούνιο του 1927, ζητούν στο προγραμματικό τους άρθρο «να πνεύσει ένας άνεμος ιερής ελευθερίας στον τόπο μας και για ένα τέτοιο ιερό ιδανικό αγνότητας το περιοδικό δηλώνει ότι θα αγωνιστεί μαζί με όσους νοιώθουνε την ανάγκη εξυγίανσης και δημιουργίας μιας πνευματικής ζωής».

Και προφανώς επειδή ήταν η εποχή αμέσως μετά τη διάσπαση του «Εκπαιδευτικού Ομίλου», δημοσιεύουν ως πρώτο κείμενο το «Παιδαγωγικό σημείωμα»: «Αν θέλεις να μάθω γερμανικά...» του Α. Δελμούζου και στη συνέχεια το άρθρο του Τέλλου Άγρα «Ο διχασμός του “Εκπαιδευτικού Ομίλου”», που καταγγέλλει το μεροληπτικό αποτέλεσμα.

Ακολουθεί η δημοσίευση του άρθρου του Νικόλα Μπερντιάεφ «Από τον ένα μεσαίωνα στον άλλο: Η σημασία της ρωσικής επανάστασης», και άρθρα του Α. Πρωτοπάτση «Δομήνικος Θεοτοκόπουλος», της Αγγελικής Χατζημιχάλη «Η λαϊκή μας τέχνη», του Π. Παϊδούση «Μερικά απλά πράγματα που δεν πρέπει να ξεχνάμε». Να σημειώσουμε ακόμη ως ένδειξη κειμένων αυτής της κατηγορίας το άρθρο του Μπερντιάεφ «Το πεπρωμένο του πνευματικού πολιτισμού» (τεύχ. 9, σ. 407-415).

Στο «Δεκαπενθήμερο» του περιοδικού με τίτλο «Τα σύγχρονα προβλήματα του ελληνισμού», που έχουν μότο φράση του J. Benda, ο υπογράφων ως ΚΩΝΣΤ., που δεν είναι άλλος από τον Κ. Θ. Δημαρά, κρίνει σχετλιαστικά το βιβλίο του Γ. Κορδάτου *Αρχαίες θρησκείες και χριστιανισμός* (τεύχ. 1, σ. 39-41).

Θα έλεγε κανείς ότι ήδη από το πρώτο τεύχος το περιοδικό ορίζει τον ιδεολογικό κύκλο στον οποίο εγγράφεται. Ένας κύκλος ωστόσο με ευρεία περιφέρεια, έτσι ώστε να μένει ανοιχτό το θέμα των συνεργατών, δεδομένου ότι συνυπάρχουν πρόσωπα όπως: ο Αλ. Δελμούζος, ο Μ. Παπαμαύρου, ο Ελισαίος Γιανίδης, ο Φ. Κόντογλου, ο Γ. Ν. Πολίτης, ο Γιάννης Αποστολάκης, ο Τάκης Παπατσώνης, ο Κ. Παπαλεξάνδρου, ο Διον. Κόκκινος, ο Βασίλης Ρώτας, ο Κ. Θ. Δημαράς, ο Τ. Άγρας, ο Η. Ηλιού, ο Σπ. Πρωτοπάτσης, ο Π. Χάρης.

Είναι γεγονός ότι το 1927 δεν υπάρχει μια σαφής ιδεολογική

